

Notat

16. april 2020

J. Nr. 20/02054

aih /

Om betydningen af konsekvensændringerne i § 1, nr. 1, 2 og 4 vedrørende selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse

Dansk Folkeparti og Ny Borgerlige har stillet spørgsmål vedrørende konsekvensændringerne i forhold til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Der er ikke foretaget materielle ændringer for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Konsekvensændringerne er i overensstemmelse med Lov nr. 174 af 27. februar 2019 blev vedtaget som led i aftalen om finanslov for 2019 af 30. november 2018, hvor den daværende regering (V, LA og K) og Dansk Folkeparti indgik en aftale på udlændingeområdet.

Konsekvensændringer i § 1, nr. 1 og 2

Den henvisning til satserne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som fremgår af § 10 f, stk. 1, § 10 h, stk. 1, § 11, stk. 4. 2. pkt. og stk. 6, 2. pkt. og § 91, stk. 3, er ikke korrekt og dermed ikke er i overensstemmelse med den gældende lovgivning, da der i bestemmelserne henvises til § 22, stk. 3-5.

Der er tale om, at tidligere lovgivning har rykket nogle tekststykker i § 22, og at dette ikke blev konsekvensrettet korrekt i alle lovens bestemmelser, hvorfor der rettes op på det nu.

Konsekvensændring af § 1, nr. 4

I forbindelse med at integrationsydelsen skiftede betegnelse til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse ved § 6 i lov nr. 174 af 27. februar 2019 blev betegnelsen integrationsydelse overalt i lov om aktiv socialpolitik ændret til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse.

Dette gjaldt også i forhold til § 13, stk. 13, § 13 a, stk. 1, 3. pkt. og stk. 2, 2. pkt. Dette var imidlertid en fejl i forhold til de nævnte bestemmelser. Der skulle alene have været henvist til personer, som modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven. Baggrunden er, at det alene er denne persongruppe, som er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og dermed kan visiteres som uddannelsesparat eller aktivitetsparat på samme måde, som personer, der modtager uddannelseshjælp.

Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introdukti-

onsprogram efter integrationsloven kan alene visiteres som jobparate eller aktivitetsparate og er omfattet af integrationslovens regler om samtaler og tilbud. Disse persongrupper vil endvidere ikke være omfattet af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forhold til kontaktførelse, tilbud m.v.

En person, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og er omfattet af integrationslovens regler kan fortsat få tilbud mv. efter integrationsloven, hvilket bl.a. fremgår af § 2 lov nr. 174 af 27. februar 2019.

Lov nr. 174 af 27. februar 2019 blev vedtaget som led i aftalen om finanslov for 2019 af 30. november 2018, hvor den daværende regering (V, LA og K) og Dansk Folkeparti indgik en aftale på udlændingområdet.

Med aftalen understreges det bl.a., at nyankomne kan og skal forsørge sig selv i den periode, de er i landet. Derfor nedsættes ydelsen for forsørgere for at styrke incitamentet til at tage et arbejde.

Der blev imidlertid ikke ændret på integrationslovens regler om, at modtagere af selvforsørgelse- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som er omfattet af integrationsloven, skal opfylde deres rådighedsforpligtelse og kan modtage tilbud mv. efter integrationslovens regler.

Reglerne om en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse rådighedsforpligtelse og mulighed for at sanktionere for manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen fremgår af lov om aktiv socialpolitik §§ 13, 13 a og 35-40 a.